

Arrest

nr. 231 947 van 30 januari 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VAN DER BEKEN
Snikbergstraat 140 A
1701 ITTERBEEK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 juli 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 16 juni 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) en van de beslissing van diezelfde gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 16 juni 2019 waarbij een inreisverbod van drie jaar wordt opgelegd (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 oktober 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat D. VAN DER BEKEN, en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 16 juni 2019 treft de gemachtigde van de bevoegde minister ten aanzien van de verzoeker een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), alsook een beslissing waarbij een inreisverbod van drie jaar wordt opgelegd (bijlage 13sexies).

Het betreft de thans bestreden beslissingen.

Het bevel om het grondgebied te verlaten is als volgt gemotiveerd:

"(...)

Betrokkene werd gehoord door de politie van Gent op 16.06.2019 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Aan de Heer/Mevrouw, die verklaart te heten:

Naam: K.

Voornaam: S. M.

Geboortedatum: (...) 1994

Geboorteplaats: K.

Nationaliteit: Afghanistan

In voorkomend geval, alias:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen,

- tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,*
- tenzij er actueel een asielaanvraag hangende is in een van deze staten,*

binnen (aantal)-dagen na de kennisgeving / uiterlijk op 16.06.2019.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna 'de wet') en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1, van de wet:

- ☐ *1 ° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2, van de wet vereiste documenten.*
- ☐ *3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.*

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor aanranding van de eerbaarheid. (PV nummer GE.37.LA.047013/2019 van de politiezone Gent)

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

- ☐ *74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.*
- ☐ *Artikel 74/14 §3, 2°: de onderdaan van een derde land heeft de opgelegde preventieve maatregel niet gerespecteerd.*
- ☐ *Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde.*
- ☐ *Artikel 74/14 §3, 5°: het verblijf op het grondgebied werd beëindigd in toepassing van artikel 11, § 2, 4°, artikel 13, § 2bis, § 3, 3°, § 4, 5°, § 5, of artikel 18, § 2.*
- ☐ *Artikel 74/14 §3, 6°: het verzoek om internationale bescherming van een onderdaan van een derde land werd niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5°, of werd als kennelijk ongegrond beschouwd op grond van artikel 57/6/1, § 2.*

Er bestaat een risico op onderduiken:

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor aanranding van de eerbaarheid. (PV nummer GE.37.LA.047013/2019 van de politiezone Gent)

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 30.07.2018 (bijlage 13quinquies) dat hem per post werd betekend. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissing heeft uitgevoerd.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor aanranding van de eerbaarheid. (PV nummer GE.37.LA.047013/2019 van de politiezone Gent)

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

*Het verzoek tot internationale bescherming ingediend op 08.10.2018 werd bij beslissing van 20.012.2018 als niet-ontvankelijk verklaard.
(...)"*

Het inreisverbod van drie jaar bevat de volgende motieven:

"(...)

Betrokkene werd gehoord door de politie van Gent op 16.06.2019 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Aan de Heer, die verklaart te heten:

Naam : K.

voornaam : S. M.

geboortedatum : (...) 1994

geboorteplaats : K.

nationaliteit : Afghanistan

In voorkomend geval, alias:

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 16.06.2019 gaat gepaard met dit inreisverbod

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

- ☐ *1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;*
- ☐ *2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.*

Er bestaat een risico op onderduiken:

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden. Betrokkene is op heterdaad betrapt voor aanranding van de eerbaarheid. (PV nummer GE.37.LA.047013/2019 van de politiezone Gent)

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 30.07.2018 (bijlage 13quinquies) dat hem per post werd betekend. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissing heeft uitgevoerd.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor aanranding van de eerbaarheid. (PV nummer GE.37.LA.047013/2019 van de politiezone Gent)

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 30.07.2018 (bijlage 13quinquies) dat hem per post werd betekend.

Het verzoek tot internationale bescherming ingediend op 08.10.2018 werd bij beslissing van 20.012.2018 als niet-ontvankelijk verklaard.

Redenen waarom hem een inreisverbod wordt opgelegd.

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

*Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.
(...)"*

2. Over de rechtspleging

2.1. Artikel 39/81, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

"De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen. (...)"

De verweerder heeft *in casu* geen nota met opmerkingen toegestuurd.

2.2. Aan de verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

3. Onderzoek van het beroep

In een eerste en enig middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te New York op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van de formele motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het enig middel wordt als volgt onderbouwd:

"De thans bestreden beslissingen houden geen rekening met het lopende verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij. Op het moment van de bestreden beslissingen, m.n. 16-06-2019,

had verzoekende partij nog steeds een schorsend beroep lopende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 20 december 2018 verklaarde het CGVS het tweede verzoek om internationale bescherming onontvankelijk. De beslissing werd verzoeker ter kennis gebracht op 16 januari 2019 (stuk 3).

Tegen deze beslissing diende verzoekende partij een schorsend beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (stuk 4). Dit beroep werd tijdig ingesteld, want aangetekend verstuurd op 26-01-2019 en dus binnen de wettelijke beroepstermijn van 10 dagen, die verliep op maandag 28-01-2019. Het beroep heeft wel degelijk een schorsende werking, aangezien het een eerste volgend verzoek om internationale bescherming betrof, dat niet werd ingediend vanuit detentie (cfr. artikel 57/6/2 §3 Vw.).

Evident kan tegen verzoekende partij geen verwijderingsmaatregel worden genomen, wanneer hij het vermoeden geniet van een risico op vervolging in zijn land van herkomst.

Het enig middel is ernstig."

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt op dat de verzoeker niet kan voorhouden dat hij binnen de wettelijk bepaalde beroepstermijn een schorsend beroep heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 20 december 2018.

Het beroep tegen de voormelde beslissing van 20 december 2018 werd immers wegens de laattijdigheid ervan door de Raad verworpen bij het arrest nr. 226 001 van 11 september 2019. De Raad heeft als volgt geoordeeld:

"1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu wordt het volgende gesteld:

"Met toepassing van artikel 39/57, § 1, tweede lid, 3e van de Vreemdelingenwet moet het in artikel 39/2 van dezelfde wet bedoelde beroep bij verzoekschrift worden ingediend binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het gericht is.

In het onderhavige geval is de kennisgeving van de bestreden beslissing gebeurd op 24 december 2018. Het verzoekschrift, verzonden bij aangetekende brief van 26 januari 2019, is ingediend buiten de wettelijke termijn.

Het in het verzoekschrift aangevoerde betoog hieromtrent doet geen afbreuk aan voorgaande vaststelling.

Het beroep inzake voormelde beslissing komt derhalve onontvankelijk voor."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 11 juni 2019, betwist verzoekende partij de beschikking en wijst zij erop dat zij de bestreden beslissing pas op 16 januari 2019 in ontvangst heeft genomen. Zij bevestigt dat de woonplaatskeuze op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is.

De Raad wijst erop dat conform artikel 39/57, §1, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet het in artikel 39/2 van diezelfde wet bedoelde beroep bij verzoekschrift moet worden ingediend binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht. De termijn vervat in voormeld artikel is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De strengheid van de wet kan worden gemilderd in geval van overmacht. Er is sprake van overmacht indien verzoekende partij een gebeurtenis is overkomen die haar volkomen vreemd is, die het haar onmogelijk maakt haar verplichtingen na te komen en waaraan zijzelf geen schuld heeft (RvS 9 oktober 2003, nr. 124.058).

In casu is, zo blijkt uit de gegevens in het administratief dossier, de kennisgeving van de bestreden beslissing op 24 december 2018 gebeurd op het Commissariaat-generaal, alwaar verzoekende partij conform artikel 51/2 van de Vreemdelingenwet woonplaats had gekozen (Administratief dossier, stuk 1, ‘bewijs aangetekende zending’ en stuk 11, ‘verklaring betreffende de woonstkeuze’). De woonplaatskeuze op het Commissariaat-generaal wordt niet betwist, doch ter zitting bevestigd.

Verzoekende partij (evenals haar raadsman) verwacht echter de dag waarop zij de beslissing op het Commissariaat-generaal ging ophalen, met name 16 januari 2019 (AD stuk 4, ‘afgifte van beslissing’) verkeerdelijk met de dag waarop de bestreden beslissing haar werd betekend, welke dus 24 december 2018 is en niet enkele weken later zoals ze foutief voorhoudt. Ze lijkt alzo geheel verkeerdelijk voor te houden dat de kennisgeving geschiedde bij de fysieke overhandiging/afgifte van een kopie van de bestreden beslissing op het Commissariaat-generaal, dit terwijl de kennisgeving echter eerder op 24 december 2018 op correcte en rechtsgeldige wijze overeenkomstig artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet geschiedde bij aangetekende brief.

De kennisgeving van de bestreden beslissing is dus (wel degelijk) gebeurd op 24 december 2018. Vrijdag 28 december 2018 was derhalve de eerste dag van de beroepstermijn, zodat, gelet op de beroepstermijn van 10 dagen, maandag 7 januari 2019 de vervaldag was. Het verzoekschrift, verzonden bij aangetekende brief van 26 januari 2019, is dan ook ingediend buiten de wettelijke termijn.

Verzoekende partij brengt geen concrete en valabele argumenten aan die aan het voorgaande vermogen afbreuk te doen of hier een ander licht op te werpen. Uit niets blijkt en verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat er in casu sprake zou zijn van overmacht.

5. Er wordt derhalve geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 11 juni 2019 aangevoerde grond.

Het beroep is onontvankelijk wegens laattijdigheid.”

De Raad heeft zodoende het beroep tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 20 december 2018 verworpen wegens de laattijdigheid van het beroep. Hierbij werd vastgesteld dat de voormelde beslissing van 20 december 2018 niet ter kennis werd gebracht op 16 januari 2019, zoals de verzoeker ook in het voorliggende verzoekschrift voorhoudt, maar wel op 24 december 2018. Deze beoordeling heeft gezag van gewijsde. Ook verwerpingsarresten, zoals in casu, hebben immers gezag

van gewijsde voor de betrokken partijen. Dit gezag van gewijsde strekt zich uit tot de onverbrekkelijk met het *dictum* verbonden motieven. Het gezag van gewijsde van 's Raads arrest nr. 226 001 van 11 september 2019 verhindert dan ook dat de Raad zich thans nogmaals zou uitspreken over de argumentatie van de verzoeker inzake de tijdigheid van het beroep tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 20 december 2018. Aangezien de laattijdigheid van dit beroep door de verzoeker niet meer ter discussie kan worden gesteld, dient te worden opgemerkt dat hij in de actuele stand van het geding ook niet langer kan volhouden dat hij een schorsend beroep heeft ingediend tegen de beslissing van 20 december 2018, dan wel dat er enig vermoeden van een risico op vervolging in zijn hoofde zou bestaan.

Ter terechtzitting werd aan de advocaat van de verzoeker gevraagd naar het actueel belang bij het enig middel, in het licht van de hierboven vermelde vaststellingen. De advocaat van de verzoeker heeft er zich toe beperkt zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

De Raad is van oordeel dat de verzoeker geen actueel belang kan doen gelden bij zijn enig middel aangezien de Raad, gelet op het gezag van gewijsde van het arrest nr. 226 001 van 11 september 2019, onmogelijk nog kan besluiten tot de gegrondheid ervan.

Het enig middel is derhalve onontvankelijk. Deze vaststelling volstaat om het beroep te verwerpen.

4. Korte debatten

De verzoeker heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend twintig door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE